

Ex libro Gratiani Sammagnani

ISAIA.

Tom IX.

A

CAPVT PRIMVM.

VISIO Esaii filij Amos,
quam vidit de Iudea & de
Ierusalem', in diebus
Ozias, Jotham, Ahaz,
& Hezekiae regum Iudee.
Aedita exalt, & au-
culta terra: nam Dami-
rus loquitur. Filii ent-
trici & exaltrati, ipssi autem perinde mortui
erunt.

⁵ Agnoscit bos possessorem suum, & asinus
præcepit dominū sui: at Israel non agnoscit, &
populus meus non animaduertit.

⁴ Heugentem peccatum, gentem iniuste-
tate gravatam, senten facinorosum : filii cor-
rupti , dereliquistis Dominum , & irritastis
sanctum Israels , & retrocessisti:

Quosq; vapularciis vltra, & amplius erudiremus! Omne caput dulor; & omne cor in morte laevet:

* A planta pedis ad cerebrum usque non est incolore sanus : vulnera , cicatrices , & plagi cumentes non fuerint consolidata , nec obli gata , nec oleo emollita.

⁷ Terra veltra destrata, cimbrates vestrae
igne exusta, terram vestram spicentibus vobis
deonorant altensi, & est desolata veluti iuncta
ab extrancis facta.

⁵ Et reliqua est filia Sion ut cugurrum in vinea, ut puerula in cucumerario, &c velut vibis obseffa.

* Et nisi Dominus exercituum reservasset nobis superlites istos, sicut Sodoma esse mirum, & Gomorrha comparare mus.

¹⁹ Audite sententiam Dominici principis Sodomitum, & aures prebete legi Dei nostri popule Gomorras.

⁴ Ad quid mihi cedit multitudo sacrificiorum vestrorum? dicit Dominus, sicut finis holocanthis arietum; adipse saginorum; & sanguine taurorum, agnorum, & hoc dum non
sblector.

" Cūm ad vīdēndū faciūt mēam venitīs,
quīshac postulat ē manib⁹ vellīs, vīcūcul-
tētis atria meat⁹

⁴ Ne persatis affere nihil oblationes vanas, satisfum qui est in hi abominandis, initio mensium & tabernaculo ecclae convocatis, at non comedo fraude & ea cum parte.

⁴⁴ Neumenos & solennitates vestras nunc
arima mea, sanctissimi oneri, defessus sum te-

Interpretatio Arabicæ. ESALÆ. Cap. I:
 IN NOMINE DEI CLEMENTIS
 ET MISERICORDIS.
 INITIVM PROPHETIAE ESALÆ
 propheta, cuius benedictiones perpetuæ
 et ad eterna secula super nos
 maneat. Amen.

CAPVT PRIMVM.
Textus primus.

 ISIO quam vidit Esaias
 filius Amos, quam inquam
 vidit de Iudea et Ierusalem
 sub regno Ozias, Io-
 shami, Abazi, et Heze-
 cie, qui regnabant super
 Iudeam. Audi o ce-
 lum, et auferula o terra,
 quia Dominus ait: Filios
 genni et enexi, ipsi seru scellerunt me.
 Cognoscis vos possessores suum, et asinus pra-
 sepe domini sui; Israel autem non cognovit me.
 Vx genti peccatri, populo pleno peccatis,
 progeniei pessime, filii sceleratu, dereliquerunt Do-
 minum, et ad iram provocassis Sanctum Israe-
 lit. Ad quid verberaremini ultraius? an-
 gereis impietatem. Omne caput dolens quidem
 est, et omne cor maren.
 Apedibus ad verticem usque non est vulnus,
 neque ulcus, neque playa accensa cui non sit im-
 possumus malagma, nec aleum, nec fascia.
 Terra vestra vastabitur, urbes vestra igne
 succendentur, et regiones vestram desorabunt
 alieni curas vobis: vastata et desolata est ab
 alienis. Et remansit filia Sion quasi resugo
 invicta, quasi custodia pomorum in cucumerari-
 o, et quasi urbe obessa.
 Nisi Dominus exercitum reservasset nobis
 reliquias, evanescimus quidem ut Sodoma, et
 similes effemus genti Gomorre. Audite ver-
 bum Domini o principes Sodomorum, et auf-
 cultate legem Dei o popule Gomorre.
 Quid est multitudine sacrificiorum vestrorum
 apud me? dicit Dominus: plenus quidem sum
 holocaustis arietum: adipem agnorum, et san-
 guinem taurorum atque virorum nolo.
 Et quando venitis ut compareatis coram
 me, quis jam haec possulavit e manibus vestris?
 Die amplius concubetis ades meas.
 Etiam si obulevis mihi similaginem vanam
 et incensum, detestabile est apud me.
 Initia mensurae vestrorum, sabbatha vestra,
 et dies vester celeberrimus, sunt mihi intolera-
 bilia: Ieiunium vestrum, ferias vestras, et so-
 lemnitates vestras odit anima mea; et facti estu
 mihi graves: non forsan deinceps peccata vestra.

لِبْرَهُ لِسْعَانَةِ الْكَبِيْرِ • آ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ •
 بَلَذْ لَبَذْ لِسْعَانَةِ الْكَبِيْرِ بِرَكَاتُهُ مُدَبَّرٌ عَلَيْنَا إِلَيْ الْكَبِيْرِ
 فَلَبِيْرِ أَكْبَرِ أَكْبَرِيْنَ أَكْبَرِيْنَ •
 الْفَضْلُ الْأَوَّلُ •
 الْأَخْصَانُ الْأَوَّلُ •
 الْوَجْيَا أَكْبَرِيْنَ رَاهَمَا لِسْعَانَةِ ابْنِ أَمْوَاصِ • دَاهَمَا شَنِيْرَ الْهَوْدِيَّةِ
 وَالْهَوْدِيَّةِ • تَهْ مَكْلَهُ عُورَيْنَا • وَلَوْنَامِ • وَلَهَارِ • وَلَحِيفَيَا
 الَّذِينَ هَمَلَلُوا يَنْدَ الْهَوْدِيَّةِ • لِسْعَيْنِ اِبْنَهَا السَّمَادِ
 وَلَصِيَّنِ اِبْنَهَا الْأَرْشَنِ • لَيْنَ الْكَرْبَ مَالِ وَلَدَتْ اِبْنَهَا وَرَافِعَهُمْ
 وَلَمْ طَدَنَوْنَ يَمِيْنَ • دَعَرَتْ الْوَرْ قَارِيَّةِ • وَلَخَارِيْدَهُ دَهْدَوَهُ
 سَيْنَ • وَلَمَرَيْلَ لَدِ يَغْرِيَنِ • أَوْلَى الْأَمَّةِ أَخْطَابِيَّةِ •
 الْأَغْبَرِ أَمْسِلِيِّيْنِ مِنْ أَخْطَابِيَا • وَالْمُسْلِيْنِ أَخْبَيَّتِ • الْأَبَاءِ
 الْأَكْبَرِيَّةِ • وَرَكْشُمِ الْأَرْبَ وَأَعْصَبِيَّمْ مُنْدَسِ إِسْرَائِيلِ •
 لِيَلَادَا صَرِيْبُونِ اِيْصَا • مَرَادَنَنِ اِيْمَا • شَلَّ رَأْسِ لَوْجَعِ •
 وَشَلَّ قَلْبِ حَرْفَتِ • ، مِنْ الْقَلْمَنْبِنِ إِلَيْ الْوَرْسِ
 لَيْسِ هُوَ دُرْجَ • وَلَأَعْقَرِ • وَلَأَصْرِيْهَ مُلْهَبَهُ لَيْسِ يَوْصَعِ
 عَلَيْهَا مَرْكَمِ • وَلَأَدْفَنِ • وَلَأَدْلَاطَتِ •
 أَرْصَحُمِ صَبَبِ • وَمَدْنَشُمِ شَرْقِ الْأَنَارِ • وَلَوْرَشُمِ
 تَلْكَلَهَا الْفَرِيَادِ تَالَّسْكَمِ • حَرْبَتِ وَقَدَرَتِ مِنْ الْعَرَيَادِ •
 دَأْفِيكِتِ اِبْنَهَا صَمِيْونِ مِثْلِ قَنْيَهُ شَفَهَ كَنْيَنِ • كَمْطَنِ
 الْأَنَادِيَّةِ شَفَهَ بَنْيَادِ • وَحَكَانَدِيَّةِ أَخْصَانِ •
 لَوْلَا أَنَّ رَبَّ أَخْبَيَّتِ اِيْنِيْنِ لَنَّ يَقِيَّهُ • لَشَنَا نَدِ حَرْنَا
 مِنْ لَنْ سَخَمِ • وَنَاثَنَا لَهُلَّ عَلَوْرَا • ، لَسْعَرَا كَلَهَةِ الْأَرْبِ
 يَا رُوسَاهِ سَدَنِمِ • وَأَصْصَرَا لَلَّا شِرِسِ اللَّدِيَا مَعَبِ عَدَرَا •
 مَا هِيَ كَنْنِ دَنَاهِ كَحْمِ هَنِ يَقُولُ أَلْبَ • مَهْلَقِ أَمَا
 مِنْ حَمْدَكِ الْأَكْنَاشِ • وَلَنْحَمِ أَخْزَافِ وَدَمِ الْأَبْرَانِ وَالْأَبْرَانِ
 لَكِتِ أَرْيَدَهَا • ، وَإِدَلَّ أَيْمِ لَطَهَنَرِ أَنْدَهُ مَنْ دَأْخَلَبَ
 هَذِنِ مِنْ أَنْدَيْحُمِ • لَأَعْوَهُوا أَنَّ اَعْطَاهُ دَيْرَتِ •
 إِنْ مَدْنَمِ لِي سَيْدَنَا بَاطِلَا وَجَهُورَا • سَرْفُوكِ هُوَ عَدَيِيْ •
 وَلَوْلَهُ لَهُورَشُمِ وَبَدْنَشُمِ دَيْرَسْمِ الْأَطْنَمِ نَسَتِ
 أَحْمَلَهَا • صَوْهَشُمِ وَبَطَالَشُمِ وَأَيَادَرِ أَعْصَمَهَا سَيْنِ •
 وَصَدَنِمِ لِي بَعْلَا، لَسَتِ شَدَّ أَلَنَّ أَحْبَلَ حَهَالَشُمِ •